

„NAŠLA JSEM MISTRY V RADOSTI.“

RADKA
KULHÁNKOVÁ (40):

Radka pracovala kdysi v klasické komerční firmě, ale lákalo ji dobrovolnictví. A náhoda zapracovala po svém. „Moc neziskovek jsem neznala, ale kolem Domova Sue Ryder jsem často jezdila a na webu jsem zjistila, že tahle organizace má dobrý dobrovolnický program. Můj příchod do Domova byl láskou na první pohled,“ říká žena, která v domově pro seniory pracuje už osmnáct let.

Komplikované stáří

Radka byla nadšená, ale hned při nástupu zažila pořádný šok. „Věděla jsem, že se Domov stará o staré lidi. Jenže až na místě jsem zjistila, jak staří ti lidé jsou! Že většina z nich je na vozíčku a až 72 % trpí demencí,“ vypráví sympatická žena. „Jenže právě tenhle šok se postupně stal největším motorem mojí práce. My se tu sice setkáváme s komplikovaným stářím, ale to neznamená, že bychom se nesetkávali s krásnými a zajímavými lidmi. Naopak,“ tvrdí Radka s láskou o svých babičkách a dědoušcích. Jako srdcařka se snaží jim dát to nejlepší.

Být důležitý

Nad otázkou Co lidé na konci života potřebují Radka odpovídá: „Lidé si myslí, že starý člověk už nic moc nepotřebuje. A přitom to není pravda. Potřebuje pozornost, respekt, společně strávený čas, smysluplnou životní náplň,“ vyjmenovává. A situace se ještě zkomplikuje ve chvíli, kdy je ohrožena jeho soběstačnost. „Najednou člověk potřebuje spoustu pomůcek, specializovanou péči, někdy neustálou pomoc druhého. To ovšem neznamená, že už by nepotřeboval ten respekt.“ Proto tu začínají zavádět takzvaný psychobiografický model péče, ve kterém je jedno krásné pravidlo: Člověk má každý den zažít alespoň jednou pocit důležitosti. „Dokážete si představit, jak je to složité u někoho plně závislého na druhém? Ale vždycky se něco najde. I kdyby to mělo být složení ubrousků k obědu pro ostatní,“ usmívá se Radka.

CO SE NAUČILA

● Radka se tu naučila trpělivosti a radovat se z drobností. „Seberozvojová literatura tohle omílá pořád dokola, a staří lidé jsou v tomhle mistři. Někdo by mohl říct, že dokážou obdivovat duhu na obloze nebo si vychutnat šálek kávy, jen protože na to mají čas. Ale já jsem na straně Jana Wericha, který řekl, že právě tyhle maličkosti jsou korálky štěstí, které dělají život šťastný a plný. Také jsem zcela nečekaně v Domově získala módní radu. „Kupte si kvalitní černé šaty, střidejte šátky, doplňk a budete vždycky šik!“

Čemu se Radka naučila především, je trpělivosti. Tady nikdo nespěchá.

